

Hodnocení: 1 bod – vlastně splněné jen z poloviny; a i v té polovině by to chtělo nějak lépe postihnout tu dynamiku, díky níž se z kvasinek Pasteurovým přičiněním stávají autonomní, skutečně objektivní jsoucna

Lenka Marečková

333113@mail.muni.cz

Bruno Latour: Pandora's hope: Essays on the reality of science studies

Kapitoly 4 a 5: From Fabrication to Reality; Historicity of Things

(anotace)

V kapitolách 4 a 5 Latour představuje *non-human aktéra*, jako novou klíčovou postavu jeho pojetí vědeckého konstruktivismu. Non-human aktér je zde určujícím faktorem pro překonání chápání vědeckého zkoumání jako *objevení již existujícího*, a vytváření referenčního rámce mezi „světem venku“ (přírodou, objektem) a lidským světem (myslí, společností, subjektem). Vědecký experiment tak není pouze objev, odkrývání reality; podle Latoura je to spíše *událost*, ve které se střetává lidský prvek vědce a non-human aktéra, přičemž práce vědce má charakter vytváření specifických podmínek, ve kterých se může konkrétní entita vědeckého objevu zrodit. Pro toto pojetí vědecké praxe se tak spíše než *objevování* či naopak *přetváření* a *fabrikace* hodí metafory *cesty* či *spojení*, které více odkazují na charakter výzkumu, kdy vědec různými cestami dává nově vzniklé substanci možnost samostatné aktivity. Z historického pohledu je tato událost rekonstrukcí minulého vědění a aktivit, které zpětně „podkládá“ vědění, vzniklým aktuální vědeckou událostí.

Alternativní název: Zrození faktu aneb jak se dělá vědecký objev

Zdroj:

LATOUR, Bruno (1999): *Pandora's hope: Essays on the reality of science studies*.
Cambridge: Harvard University Press, kapitoly 4 a 5 (113-173)